

Matt. 25:14-30

Jeesus sanoi:

»Silloin on käyvä näin: Mies oli muuttamassa pois maasta. Hän kutsui puheilleen palvelijat ja uskoi koko omaisuutensa heidän hoitoonsa. Yhdelle hän antoi viisi talenttia hopeaa, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykyjensä mukaan. Sitten hän muutti maasta.

Se, joka oli saanut viisi talenttia, ryhtyi heti toimeen: hän kävi niillä kauppaa ja hankki voittoa toiset viisi talenttia. Samoin se, joka oli saanut kaksi talenttia, voitti toiset kaksi. Mutta se, joka oli saanut vain yhden talentin, kaivoi maahan kuopan ja kätki sinne isäntänsä rahan.

Pitkän ajan kuluttua isäntä palasi ja vaati palvelijoiltaan tilitykset. Se, joka oli saanut viisi talenttia, toi toiset viisi niiden lisäksi ja sanoi: 'Herra, sinä annoit minulle viisi talenttia. Kuten näet, olen hankkinut voittoa toiset viisi.' Isäntä sanoi hänelle: 'Hyvin tehty! Olet hyvä ja luotettava palvelija. Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!

Myös se, joka oli saanut kaksi talenttia, tuli ja sanoi: 'Herra, sinä annoit minulle kaksi talenttia. Kuten näet, olen hankkinut voittoa toiset kaksi.' Isäntä sanoi hänelle: 'Hyvin tehty! Olet hyvä ja luotettava palvelija. Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!'

Viimeksi tuli se palvelija, joka oli saanut vain yhden talentin, ja sanoi: 'Herra, minä tiesin, että sinä olet ankara mies. Sinä leikkaat sieltä, minne et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, minne et ole siementä viskannut. Minä pelkäsin ja kaivoin talenttisi maahan. Tässä on omasi.' Isäntä vastasi hänelle: 'Sinä kelvoton ja laiska palvelija! Sinä tiesit, että minä leikkaan sieltä, minne en ole kylvänyt, ja kokoan sieltä, minne en ole siementä viskannut. Silloinhan sinun olisi pitänyt viedä minun rahani pankkiin, niin että olisin palatessani saanut omani takaisin korkoineen. - Ottakaa pois hänen talenttinsa ja antakaa se sille, jolla on kymmenen talenttia. Jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hän on saava yltäkyllin, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin mitä hänellä on. Heittäkää tuo kelvoton palvelija ulos pimeyteen. Siellä itketään ja kiristellään hamppaita.'»

Kuulimme vertauksen palvelijoille uskotuista rahoista eli talenteista. Yleensä tämä vertaus on tulkittu seuraavasti.

Isäntä on Jeesus. Palvelijat ovat kirkon jäseniä, joille kullekin on uskottu erilaisia palvelustehtäviä. Isännän maastamuutto kuvaa Jeesuksen helatorstaina tapahtunutta taivaaseen astumista. Hänen pitkä poissaolonsa tarkoittaa kirkon aikaa tässä ajassa. Isännän paluu on Jeesuksen paluu, Ihmisen Pojan saapuminen takaisin maan päälle. Silloin on viimeisen tuomion aika. Hyvät ja ahkerat palvelijat saavat palkinnon: he pääsevät taivaalliseen Herran ilojuhlaan. Kelvoton ja laiska palvelija edustaa puolestaan niitä kirkonjäseniä, jotka laiminlyöntinsä tähden tuomitsevat itsensä pimeyteen. Isäntä, Jeesus, on edelleen poissa. Aivan kuten alkukristityt, mekin odotamme innokkaasti hänen paluutaan. Armonaikaa on annettu rutkasti – onhan Herran lähdöstä jo kauan! Meille on annettu paljon aikaa kääntyä, levittää evankeliumia ja tehdä hyvää. Aika – juuri se on vertauksen suurimpia lahjoja. Herra lahjoittaa aikaa, jotta voisimme kasvaa hyviksi ja luotettaviksi palvelijoiksi. Hän on kärsivällinen isäntä. Tästä syystä meitä odotutetaan: *"Ei Herra vitkastele täyttäessään lupaustaan, vaikka hän joidenkin mielestä on myöhässä. Päinvastoin: hän on kärsivällinen teitä kohtaan, koska ei halua kenenkään tuhoutuvan vaan tahtoo, että kaikki kääntyisivät... pitäkää sitä pelastuksenanne, että Herra on kärsivällinen"* (2. Piet 3:9, 15).

Aika ei ole ainoa lahja, joka palvelijoille annetaan. Kukin saa talenttinsa, toinen enemmän, toinen vähemmän. Olennaista on, että jokainen saa hoidettavakseen täsmälleen kykynsä mukaisen määrän: *"Yhdelle hän antoi viisi talenttia hopeaa, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykyjensä mukaan."* Isäntä ei vaadi mahdottomia, vain sen, että teemme oman osuutemme.

Talentti kuvaa suurta lahjaa, poikkeuksellisen suurta. Yksi talentti oli aikansa suurin rahayksikkö: se vastasi 6000 denaaria. Yksi denaari oli työmiehen päiväpalkka, joten kyseessä on valtava summa. Nykyisin yhdellä talentilla palkkaisi miltei 30 henkilöä koko vuodeksi! Parilla talentilla – joita vertauksen palvelijoillekin annettiin – työllistyisi meistä kirkossa läsnä olevista joka iikka kokonaiseksi vuodeksi!

Talentin suuruus kuvaa sitä lahjan määrää, joka kirkolle ja kristityille on annettu. Se on osin aineellista, osin henkistä. Isäntä-Jeesuksen rahoja on kiinni kirkkorakennuksissa, hautausmaissa tai vaikkapa pankkitileillä nimikkolähettien palkkaa varten. Jeesuksen rahoja on kunkin meidän tileillä, jotta voisimme käyttää myös taivasten valtakunnan työhön. Varojen tulisi aina palvella kirkon perustehtävää: Jeesuksen Kristuksen evankeliumin julistamista. Lisäksi kirkon jäsenillä on lukuisia talentteja, kykyjä ja armolahjoja, joilla voimme palvella Herraa monin eri tavoin. Yksi opettaa, toinen palvelee lähimmäistään, kolmas on teoissaan väkevä. Kirkon suurimmat talentit ovat kuitenkin Sannassa ja sakramenteissa – niiden kautta Isäntä-Jeesus on todellisesti kanssamme vaikka onkin eräässä mielessä poissa maasta.

Armonaika, talentit ja kyvyt.

Näin paljon on isäntä meille laupeudessaan lahjoittanut: *"Hyvä on Herra! läti kestää hänen armonsa!"* Tätä hyvyyttä kannattaa päivän vertauksessa painottaa. Liian helposti jääme kauhistelemaan kelvottoman palvelijan kohtaloa, jopa siinä määrin, että unohtamme kahden palvelijan selvinneen ilojuhlaan. On varmaa, että Jeesus haluaisi sanoa jokaiselle palvelijalleen lopulta näin: *"Hyvin tehty! Olet hyvä ja luotettava palvelija. Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!"*

Vertauksen kaksi ensimmäistä palvelijaa ryhtyivät heti toimeen. He luottivat isäntäänsä ja niihin kykyihin, jotka heille oli annettu. He tunsivat isäntänsä: hän oli oikeudenmukainen ja avokätinen. "Miten paljon hän meihin luottaakaan, kun uskoi haltuumme näin paljon!" He tiesivät, että isäntä haluaa pitää suuren ilojuhlan saapuessaan takaisin. "Silloin saamme maistaa vielä monin verroin enemmän Herran hyvyyttä" – miten ihmeellistä se tulee olemaan! Rohkeasti ja luottavaisesti he ryhtyivät toimeen. He saivat kokea iloa tehdessään kauppaa isäntänsä omaisuudellaan. Ihmeellisesti omaisuus vain kasvoi ja kasvoi kun sitä jakoi. "Antaessaan saa", he tulivat huomaamaan. Kun palvelijat antautuivat isäntänsä käyttöön, koko sydämestään, he saivat kokea iloa ja rauhaa jo tässä ajassa. Usko syventyi. Vaivannäkö ei ollut taakka tai pelon sanelema, vaan elämän täyteyden kokemista suuren isännän palveluksessa.

Kolmas palvelija sen sijaan pelkäsi. Hänelle isäntä oli ankara mies. Herra kutsui häntä työn kautta ilojuhlaan, joka päivä, mutta palvelija ei vastannut kutsuun. Huolet ja pelot hukuttivat kutsujan äänen. Hän ei niinkään haudannut talentteja maahan kuin hautasi itsensä. Hautaan ilman iloa, ilman jumalanpalvelusyhteyttä, ilman kykyjen käyttöä. Jo ennen kuin isäntä oli heittänyt hänet pimeyteen, oli hänen elämänsä muuttunut pimeydeksi. Itku ja hammasten kiristys oli päivittäinen vieras. Niinpä voidaan aiheellisesti kysyä: tuomitsiko hänet lopulta isäntä vai tuomitsiko hän itse itsensä ilottomaan elämään?

Tahdommehan elää kristittyinä kuten kaksi uskollista palvelijaa? Toki! Herra kutsuu meitä rohkeaan ja ilontäyteiseen elämään. Panemme itsemme likoon, aivan kokonaan. Käytämme runsaasti Jeesus isännän talentteja. Annamme omastamme lähetystyölle. Huomaamme samalla mitä kirkolla on tarjota minulle ja mitä voin antaa sille takaisin. Tälläkin viikolla Maaningan seurakunta on mukana järjestämässä lähetysten rantakalailtaa, seurakuntapiirejä, yhteiskristillisen kiitosjuhlaa, kirkkokonserttia jne. Eikö se olisi talenttien haaskausta olla säännöllisesti näistä tilaisuuksista pois? Kun sen sijaan osallistumme, se tuo iloa ja merkitystä elämään. Minäkin, pieni Herran palvelija, saan olla töissä Kaikkivaltiaalla Isännällä – ihmeellistä!

Suurin viikoittainen juhlamme on tänään. Käymme yhdessä Herran juhlapöytään. Taivaallinen ilo on läsnä ehtoollisessa. Se antaa viitteitä siitä, mitä suurenmoista on vielä edessä. Siksi kutsunkin teidät tänään alttarille näin sanoen: *"Herran palvelija, tule Herrasi ilojuhlaan!"*